

talt; det er en Kjendsgjerning, hvis Rigtighed Enhver, der er kjendt med disse Forhold, vil bekræfte, at Proceduren hertillands i Forhold til det Arbejde, den udfordrer, betales saare slet, ja saa slet, at det vistnok er en stor Sjeldenhed, at en Sagsfører har saa megen Indtægt af Proceduren, at han deraf kan afholde sine Kontorudgifter; dette er en nødvendig Følge af, at Gjenstanden for Retssager i Almindelighed under vore smaa Forhold har saa ringe Værdi, at Sagsførerne ere nødte til at anfætte deres Salairer i Forhold til Værdien, men ingenlunde i Forhold til det Arbejde, som Sagens Udførelse fordrer, og den Beskyldning mod Sagsførerne, at de i egen Interesse ophidsede Folk til Processer, har allerede af den Grund hertillands neppe noget virkeligt Grundlag. Og hvad angaar Sagsførernes Vederlag for andre juridiske Forretninger, med Hensyn til hvilke de maa udholde en overordentlig skarp Konkurrence, da kan det vistnok ogsaa siges, at det i Reglen ikke er høiere end, hvad deres — endda faktisk privilegerede — Konkurrenter, Retsembedsmændenes Fuldmægtige, fordrer, og Ingen, der er kjendt med den Kommissionær-Virksomhed, som navnlig i Kjøbstæderne udføres, i Almindelighed af aldeles uduelige og ofte meget uhæderlige Personer, vil kunne negte, at bliver Befolkningen overhovedet behandlet ublu ved Udførelsen af juridiske Forretninger, saa er det netop af disse aldeles ukontrollerede Personer. Naar Bestyrelsen alligevel mener at burde tilraade, at Sagsførerraadsinstitutionen indføres i det Væsentlige paa den Maade, som Lovforslaget tilfigter, saa er det, fordi den holder sig fuldt forvisset om, at ingen hæderlig Sagsfører — og Andres Sag tale vi selvfølgelig ikke — behøver at frygte for, at hans Virksomhed gjøres til Gjenstand for Kritik og Kontrol, og fordi vi tro, at det, da nu Klagerne engang ere komne tilorde, og da det engang synes at være blevet en almindelig Mening — som Sagsførernes Konkurrenter og disses naturlige Beskyttere muligvis have bidraget ikke lidet til at styrke — at der trænges til en Kontrol med Sagsførernes Virksomhed, vil være i Sagsførerstandens velforstaaede Interesse, at en saadan Kontrol etableres, ligesom vi anse det for ingenlunde usandsynligt, at Sagsførerne, naar Afgangten til Sagsførerstillingen fremdeles vebbliver at være let, i høiere Grad end Tilfældet nu er, ville bukke under for de Fristelser, som den overvældende Konkurrence fremkalder, hvorfor det turde være rettest, at Kontrolinstitutionen etableres, før det bliver for seent. Vi tro imidlertid, at Sagsførerraadene ville virke heldigere, hvis Bestemmelserne i Lovforslaget modificeres noget, navnlig saaledes som den særlige københavnske Sagsførereforening, som det ærede Udvalg bekjendt, har foreslaaet, og vi tillade os derfor at tiltræde disse Forslag, nemlig:

at der i § 21 efter „medmindre“ i 5te Linie indskydes: „den Valgte er 65 Aar gammel eller“.

at i Stedet for §§ 27 og 28 indsættes følgende Paragrafer:

§ 27.

Sagsførerraadet repræsenterer Sagsførerne i bets Kreds, det overordnede Sagsførerraad repræsenterer den hele Sagsførerstand i dens Forhold til de offentlige Myndigheder.

§ 28.

Ethvert Sagsførerraad bør efter Gvne virke for, at de til bets Kreds hørende Sagsførere i deres egenlige Sagsførervirksomhed og i deres øvrige juridiske Forretninger ikke blot holde sig Lovene efterrettelige, men ogsaa undgaa Alt, hvad der ikke stemmer med den Hæderlighed, Samvittighedsfuldhed og Paalidelighed, som en offentlig beskiftet Sagsfører altid maa udvise, ligesom Sagsførerraadet med bindende Virkning for Sagsførerne (sef. dog nedenfor § 31) har Ret til at afgjøre Tvistigheder angaaende Vederlag for de af dem for Private udførte Forretninger.

§ 29.

Sagsførerraadet har Ret til i ethvert Tilfælde, hvor det finder, at en Sagsfører har gjort sig skyldig i et Forhold, der ifølge Indholdet af § 28 efter Raadets Skjøn giver Anledning til Paatale, at affordre paagjældende Sagsfører en Erklæring samt at indhente enhver anden Oplysning, Raadet maatte anse ønskelig og nødvendig. I Henhold til de fremkomne Oplysninger kan Raadet give Sagsføreren en Advarsel. Men finder Raadet, at Forholdet er af en alvorligere Bestaffenhed, kan det forelægge den hele Sag med alle de erhvervede Oplysninger for det overordnede Sagsførerraad, hvilket sidste da enten kan dekretere Sagsføreren en Trettesættelse, eller kan forbyde Sagsføreren Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger, eller paalægge ham Bøder indtil 200 Kr. eller suspendere ham fra Sagsførervirksomheden i en vis Tid, dog ikke længere end eet Aar. Bøderne kunne inddrives ved Upantning.

Dog kunne de nævnte Straffe ikke anvendes, uden at den Paagjældende har havt tilstrækkelig Leilighed til at erklære sig over de ham gjorte Behreidelser og fremkomne med sit Forsvar, mundtiligt eller skriftligt, efter Raadets nærmere Bestemmelse.